

Inledande kommentar: Det var sannerligen inte lätt, att i Krigstider bo i Västra Sönnarslövs by! Det framgår av uppgifter, även på andra ställen än det efterföljande, i Birketingsboken för åren 1656 – 1660. Läget, nära Sönnarslövs Bro, som ofta måste passeras av krigshärar, spelade stor roll.

För Rätten framkom Thue Nielssen i Färingtofta, på den Valförnämne ("VelFornehme") Mannen Volff Rauns vägnar, Förvaltare på Herrevadskloster, och uppgav ("Foregaff"), att eftersom Closters underlydande, boende i Sönnarslövs by ("Eptersom Closters Tiener Boendis i Søndersløff Bye") Hava varit hos honom och beklagat sig över Huru de av Krigsfolket dag efter dag överrumplas ("Huurledis de aff KrigsFolchet dag Ved dag offuerRomples"), varför han har hänvisat dem till att i Rätten taga skriftligt tingsvittne ("HuurFore Hand dennem Haffuer Henuist til i Retten at Tage TingsVinde"), däri de sedan kan framvisa för myndigheterna sådant ("Foreuisse den Høye ØffrigHed Sligt"), om de hos dem någon bättring därpå kan erhålla ("om dj Nogen bod der paa kand bekomme").

Då framstod för Rätten Michell Pouelssen, Oelle Thruls Oelssen, Bent Jepssen och Gudmand Gundessen, samtliga boende i Sönnarslövs by, och de klagade på ("Dennem beklaget"), att de både Dag och Natt ("Ved Dag och Natt"), av Krigsfolket som reser ("Reiser") från Christianstad eller Markaryd ("Marchered") och skall till Helsingborg eller Landskrona ("LandtsCrone"), och dessutom ("Desligeste") de som skall från dessa ställen ("de steder") och uppåt (landet) igen ("op ad igien"), mestadels tager ("Tager mest") sitt Nattläger ("Natteleier") i deras by.

Samtliga ("Alle") skjutsningar och andra äckor måste utföras, eftersom byborna bor vid Landsvägen ("LandeVeigen") och vid ett Pass ("en pas"), (nämligen) Sönnarslövs Bro ("Søndersløff Broe"). Och de (= byborna) kan icke få tillbaka sina hästar ("icke deris Øg igien bekomme"), utan ("mens") (de är) från dem alldeles bortförda ("Dennem gandshe bort Tagne"), så många som duger till något ("saa Mange som Duer Noget"). Samt deras Foder och Säd uttager de ur Logarna ("Deris Foer och Sæd Udtager de aff Loerne") och Loften ("Loffterne"), var de dem kunde få tag på ("Haffue"), och strör till ("udstrøer For") sina hästar i överflöd ("Til offuerFlødigHed"), och dessutom slår de in deras Dörrar ("saa uel som opslaaer Deris Døre"), borttager vad den fattige har på spisen (??) ("Huad FattigHed aff Spisen") och annat överlägset uppträdande ("bos Varne"), som de (= Krigsfolket) kunde hava för sig. Icke endast ("det alleneste") när de (= de fattiga?) icke kunde hava tillräckligt ("Noch") att giva dem av pengar ("giffue Denom med penge") och annat som hör till huset ("Andet Husgeraad"), så de var tvungna ("maa") att springa till utmarken och gömma sig med sina fattiga hustrur ("Løbe i Marchen och shiull med Fattige Hustruer"). Och de börjar(?) ("bør") lida av stor Hunger, Köld och Frost (bør Lide megen Honger, Kyld och Frost). Ja, t.o.m. fordras av dem ("til med Denom Fodris"), och fråntages skjutspengar ("Fratagis For Echepenge") – 9 daler per gård ("9 dlr aff gaarden"), i salpeterskatt 1 daler, mantalsskatt ("Folcheshat") 3 mark av varje mans- och kvinnoperson ("af Huer Mandts- och quindisperson"), vilket är för dem omöjligt att kunna utstå ("Huilchet Er Denom Vmøgligt at Konde Vdstaae"). Utan de tvingas gå från Hus och Hem ("Mens Nødis til at gaae Fra Hus och Hiemb"), under Jämmer och bedrövelse ("med Jammer och Bedrøffuelse"). Vilket vi gråtande måste beklaga ("som Vj med gredende Thore maa beklage"), om icke ("Med mindre") våra Fromma myndigheter ("Voris Fromme ØffrigHed") av Medlidande ville ("Ville ud aff medØnch") sådan vår eländiga belägenhet ("saadan Voris ElendigHedts tilstand") något Råd och Medel ("Nogen Raad och meddell") oss låter vederfaras ("tilFøyer"), så att vi kunde bliva för Krigsfolket, som så mycket illa

överrumplar oss, något förskonade ("Noget Forshonit"), och så att vi kunde bliva kvar i våra hus ("bleffue Ved Husen") och ha nytta av ("Nyde") av vår gröda ("grøe").

Vilken deras anmälan ("Huilchet deris Angiffuelse") är så sann ("Er saa i SandHed"), som de bekräftade ("bekreffted") med sin dyraste Ed ("Høyeste Eed"), och begär härefter skriftligt tingsvittne ("begierer Her Effter TingsVinde").